

Новицький, Євген Валерійович

Н 73 Заводь двигун! / Новицький Євген Валерійович. — Харків:
Вид-во «Ранок», 2020. — 64 с. : іл. — (Серія «Кумедні опові-
данья»).

ISBN 978-617-09-6145-7

Тільки подивись, як багато різних машин навколо, і кожна з них зайнята своєю справою! А чи здогадувався ти, що машинки теж уміють мріяти та полюбляють пригоди? Ні? Тоді герої захопливих оповідань — автомобілі — готові розказати тобі про свої подвиги та заповітні бажання.

А про що мрієш ти?

УДК 82-93

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

ISBN 978-617-09-6145-7

© Є. В. Новицький, текст, 2020
© Б. В. Логачова, К. В. Тельпіс,
С. Ю. Горпинченко, Н. В. Жигалкіна,
ілюстрації, 2020
© О. С. Дергунова, дизайн обкладинки, 2020
© ТОВ Видавництво «РАНОК», 2020

ПРИГОДИ АВТОКРАНА

Сонячного осіннього ранку в небі над Монтекермом з'явився літак. Він стрімко пронісся над дахами гаражів, привітно хитнув крилами машинам, які стояли внизу, і повернув у бік аеродрому.

— Як чудово! — вигукнув маленький Автокран, дивлячись услід літакові. — Я теж хочу отак літати!

— Це неможливо! — засміявся Крайслер, що жив по сусідству з малим Автокраном.

— Ще як можливо! — заперечив Автокран. — Головне, щоб були крила!

Він заїхав у гараж і замкнувся зсередини. Минула година, друга. Урешті-решт ворота гаража широко розчинились, і звідти виїхав Автокран... із саморобними крилами.

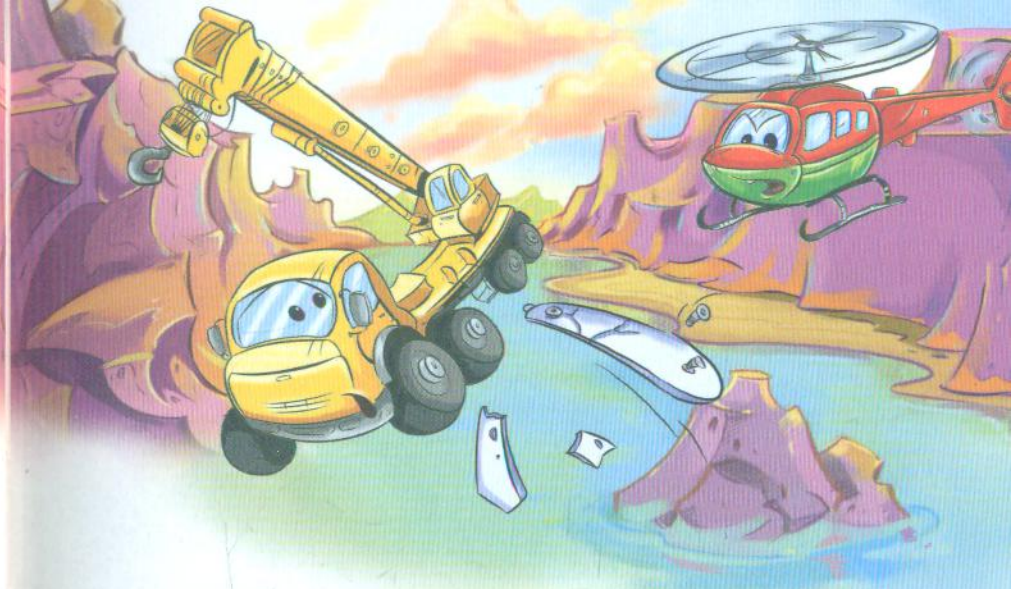
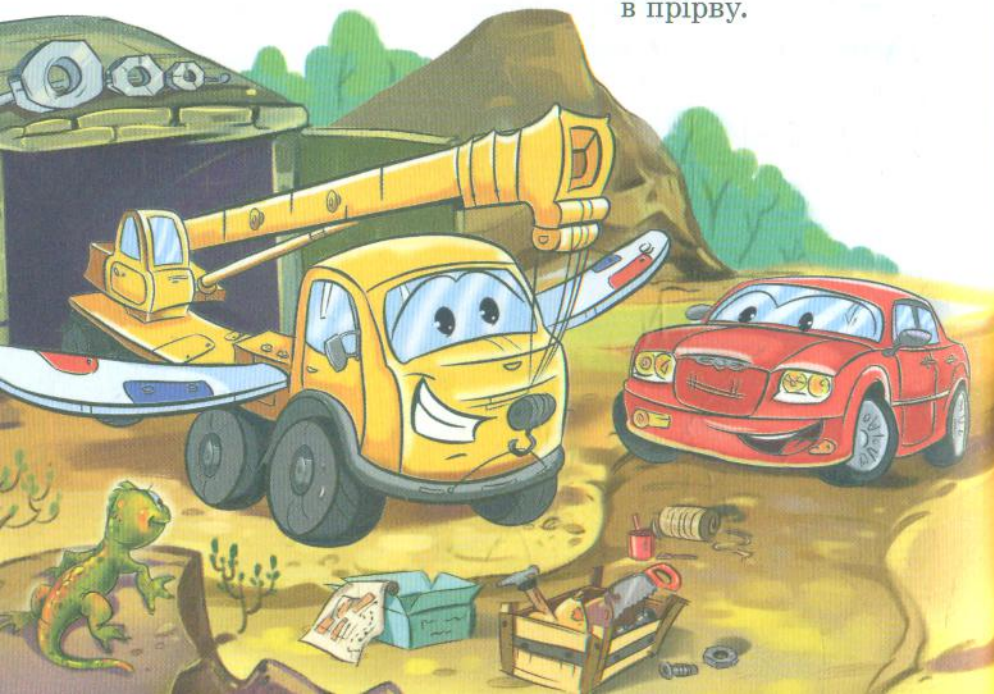
— Дивина-а! — промовив старий Трактор, випускаючи сизі пасма диму.

Але маленький Автокран не чув його. Він вирулив на залиту сонцем дорогу, розігнався і спробував злетіти. Проте... в нього нічого не вийшло.

— Все одно я полечу, — сказав Автокран і, виїхавши з міста, попрямував до Великого Каньйону.

— Ух, — мовив малий Автокран, зупиняючись на краю каньйону. — Отепер я точно полечу!

Він поправив саморобні крила й кинувся в прірву.

— Ура! Я лечу! — радісно заволав Автокран. — Але... чому вниз, а не вгору?!

Він зачепився гаком за виступ скелі й повис на ньому.

— Ай-ай-ай! Допоможіть! — зарепетував маленький Автокран.

Цієї миті над каньйоном з'явився Гелікоптер.

— Тримайся, приятелю! — крикнув він, зачепив Автокрана тросом і переніс його на широку рівнину, якою текла звивиста річка.

— Ох, — зітхнув Автокран. — Щось мені зовсім перехотілося літати!

І тут він почув протяжний гудок:

— У-у-у-у!

— Це ж пароплав! — радісно вигукнув маленький Автокран.

Так, це був пароплав, точніше, Пароплавчик. Він весело плив річкою, лишаючи за собою пінистий слід.

— Ого! — мрійливо мовив Автокран. — Я теж хочу так плавати!

— Ха-ха-ха! — засміявся Пароплавчик, уповільнюючи хід.— Хто ж це бачив, щоб машини плавали?

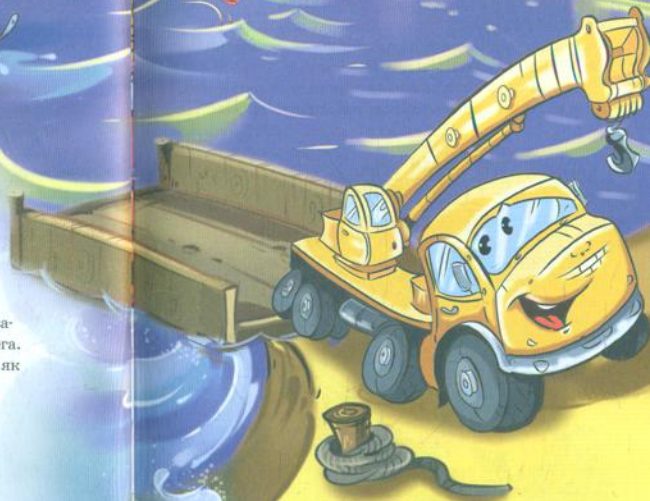
— А я все одно попливу! — уперто заперечив Автокран.— Що, не віриш?

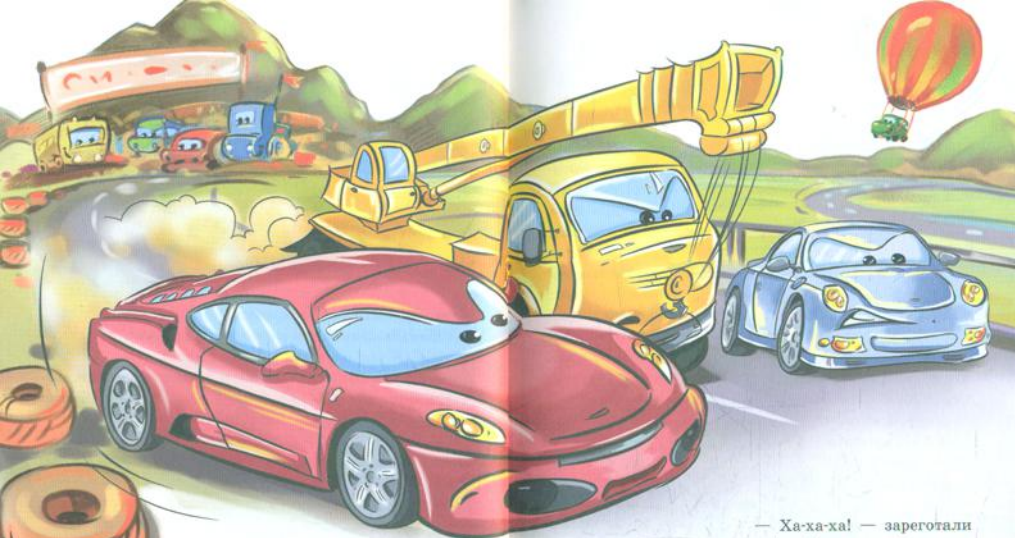
Він побачив коло берега пліт, відв'язав і, забравшись на нього, відштовхнувся від берега.

— У-у-у! — весело загув Автокран, точно як Пароплавчик. Але... що це?

Пліт доплив до середини річки й зупинився.

— Що таке? — з тривогою вигукнув малий Автокран. Він опустил у воду гак і спробував ним гребти,

Феррарі та приготувався до старту. За світилися стартові вогні, й автомобілі рвонули вперед. Маленький Автокран старався щосил, але, пройшовши півкола, зупинився.

— У-у-у! — невдоволено загула публіка.

— Я більше не можу! — жалібно простогнав Автокран. Він відсапався й рушив до виходу.

— Ха-ха-ха! — зареготали глядачі.— А ми думали, що ти справжній гонци!

Автокран сумно зітхнув.

— Ет,— сказав він, виїжджаючи на дорогу.— Нічого в мене не виходить! Ані літати, ані плавати, ані швидко їздити!

Малий Автокран замислився... Коли він проминав будівельний майданчик, то пригальмував. Його увагу привернув висотний Кран, що підіймав бетонні плити.

— О! — вигукнув Автокран, умить забувши про своє горе.— А можна мені

спробувати?

— Можна, можна,— доброзичливо відповів сталевий гігант.— Тільки будь обережним.

Малий Автокран підняв плиту, потім ще одну. Цього разу в нього все вийшло!

— Що ж,— сказав він, відсапуючись.— Я не вмію літати, мов літак, плавати, як Пароплавчик, і їздити, немов Ламборгіні. Зате я можу підіймати вантажі!

Він радісно засміявся і з подвоєною силою взявся за роботу...

ПРИГОДИ ВАНТАЖНОГО АВТОМОБІЛЬЧИКА

Жив на світі маленький Вантажний Автомобільчик. Він був дуже самовпевнений і вважав, що може геть усе!

— Я все можу! Я все вмію! — говорив він знайомим автомобілям.

— Хвалько,— сміялися вони.

— І коли ти встиг усього навчитися? — дивувався старий досвідчений Джип.

